

# Shakespeare llegendari

*La segona mort de Shakespeare*, de Jordi Mata, funciona com un divertiment culte que, a més d'entretenir, obre camins poc transitats, gràcies a un bon treball de documentació i a un coneixement destacable de l'obra de Shakespeare. És una novel·la intel·ligent que sedueix el lector des del primer moment.



**D**es de *Reines i peons* (1996), una obra interessant i atípica, en el nostre panorama literari, i que venia a tancar un cicle, diríem, "d'aprenentatge", Jordi Mata s'ha situat en pocs anys al capdavant dels escriptors joves més dotats de la seva ge-

neració. Tot i que de vegades l'enorme capacitat d'escriptura li juga alguna mala passada, novel·les com *El misteri de Berlín* (1997) i *La compassió del dimoni* (1999) es destaquen per un impuls creatiu poc comú i pels intents d'aproximació a un lector que no cerca

únicament la seducció del llenguatge.

Un propòsit semblant anima *La segona mort de Shakespeare*, que va merèixer el premi Néstor Luján de novel·la històrica. Agafant com a excusa la llegenda que fa de Christopher Marlowe l'autor de les obres de Shakespeare, Mata s'endinsa en un Londres tètric i ple de malalties, en un món d'actors, de passions i obscurs designis. I és aquest ambient, encara impregnat de sabor medieval, l'aspecte més aconseguit d'una novel·la que sap manejar la voluntat del lector, que ens presenta uns personatges creïbles dins un univers que s'ha sofisticat massa en les últimes produccions cinematogràfiques.

Jordi Mata ha assolit, una vegada més, una novel·la ambiciosa, intel·ligent i, per damunt de tot, capaç de satisfer les exigències del lector que aspira a endinsar-se en una història ben tramada i suggestiva. **Xulio Ricardo Trigo**